

NYHEDSBREV NR. 9

FRA DEN KONSERVATIVE PRESSEFORENING

Den 19. oktober 2020

Julemiddag torsdag, den 3. december 2020 kl. 17.00 – tilmelding nu

Vor traditionelle julemiddag bliver i år torsdag den 3. december 2020, kl. 17.00.

Stedet er Hotel Phoenix i Bredgade, København.

Aftenens taler bliver det konservative folketingsmedlem Mona Juul, der bl.a. er partiets erhvervsordfører. Hun har

som sådan været meget involveret i Coronadiskussionerne og den grønne omstilling.

Afstandskravene rykker også ind hos os. Måske skal vi derfor lægge beslag på et større lokale end vort sædvanlige lokale på Hotel Phoenix. Vi vil derfor være glade for tilmeldinger allerede nu. Man kan selvfølgelig melde fra op til den 30. november, hvis der skulle komme noget i vejen.

Program:

17.00 Vi mødes i baren til drinks

17.30 Forret:

Det er gravad laks, der serveres med rævedressing, sprødt brød, crudité af fennikel og dild

18.00 Mona Juul spreder juleglæde med beretninger fra arbejdet på Christiansborg

19.00 Hovedret:

Stegt andebryst serveret med glaserede svampe, brombær, rødbeder, hertil kartoffelfondant og demi-glacé

Julesange

Ca. 19.30 Dessert:

Ris á la Phoenix, appelsinsorbet, syltede kirsebær og brændte mandler

Senest kl. 22.00 siger Mette Frederiksen sandsynligvis, at vi skal være ude af klappen.

Mødet om Henrik Dahls nye bog og en anmeldelse af samme

Henrik Dahl: Den sociale konstruktion af uvirkeligheden, Forlaget Grønningen1, 201 sider. Pris ca. 250 kr.

Den Konservative Presseforening havde besøg af Liberal Alliance-politikeren og forfatteren Henrik Dahl den 7. oktober 2020. Det blev et vældigt godt møde, skønt vi kun måtte være 10 + folketingsmedlemmet og forfatteren. Sådan er det med de nye restriktioner på Christiansborg.

Henrik Dahl lagde ud med at fortælle om sin nye bog og overvejelserne bag den. Det greb forsamlingen og gav anledning til mange spørgsmål og sandelig også et krav om flere møder af samme slags.

Til selve bogen. Lad det være sagt med det samme. Det var en stor fornøjelse af læse denne bog. Henrik Dahl giver – som han gjorde det på mødet - et glimrende overblik over den såkaldte identitetspolitik. Han redegør for, hvordan den hænger nøje sammen med den filosofiske retning, som går under navnet socialkonstruktivismen. Ligeledes sammenhængen til alle tidens forurettelsesstudier og -aktioner og den begyndende anti-liberalisme. Forfatteren giver et fornemt overblik over konfliktpunkterne mellem anti-liberalismen og den traditionelle videnskab.

Henrik Dahl beskriver programmet således: Indskrænkning af ytringsfriheden, censur af tidligere tiders litteratur, indoktrinering, fornægtelse af biologiens betydning, kollektive rettigheder som i stændersamfundet, udhuling af retssikkerheden, racisme, segregering eller adskillelse af racerne, nysprog, og inkorporering af identitetspolitik i lovgivningen.

Det begyndte for alvor på de amerikanske universiteter, som Henrik Dahl kender godt fra ophold der. Som man i en flyver ikke kan se alle detaljer, sådan får man heller ikke alle med her hos Henrik Dahl. Men det er ok. Det er overblikket, der er det væsentlige og et par unøjagtigheder skæmmer ikke det grundlæggende.

Universitetspolitikens fallit

Alt dette leder Henrik Dahl ind på elendighederne ved dele af de nye masseuniversiteter. Elendigheden er navnlig på humaniora og samfundsvidenskaberne. Der er med eksempler problemer med at holde det videnskabelige niveau, når så mange flere studerende skal gennem studierne. Det giver en lavere kvalitet af de færdiguddannede, men meget værre er det, at det giver en masse studier, som her betegnes som "nonsens-studier". Henrik

Dahl er ganske tilfreds med, at han efter mange års kritik var med til at få et studium ved Aalborg Universitet lukket på grund af lav faglighed.

Der er kritik af mange af vore universiteter. Der er desværre allerede nu en slem samling fejltagelser at referere fra identitetspolitikkenes gerninger. Men særligt ildhu kaster forfatteren sig over Syddansk Universitet, som har kaldt sig et Verdensmålsuniversitet. At et universitet opgiver sin frihed og går i tjeneste for en særlig ideologi, støder i den grad forfatteren. Han skjuler ikke, at det næppe er helt i overensstemmelse med universitetslovgivningen i Danmark. Det er ikke for ingen ting, at bogens motto er taget fra Allan Bloom: "Det frie universitet eksisterer kun i det liberale demokrati, og liberale demokratier kun, hvor der er frie universiteter."

En stor uafhængighed er ubetvivlelig vigtig for universiteterne, og derfor er de stærkeste af dem i den frie verden, da også ejet af meget rige fonde, eller de besidder selv store rigdomme. Det giver en helt anden uafhængighed, end det hver år at kæmpe sig til penge på finansloven eller fra tusindvis af samarbejdspartnere i fonde og virksomheder. De, der kommer med pengene, har som bekendt ofte en interesse i at påvirke valget af forskningsområder. Mærkeligt nok kommer der ikke forslag om at etablere private danske universiteter i bogen. Det kunne der ellers nok være behov for. Konkurrencens gavnlige virkninger er bestemt ikke ukendte for forfatteren.

Henrik Dahl skjuler ikke, at borgerlige partier har siddet på posterne som forsknings- og undervisningsministre. Han skjuler heller ikke deres manglende dygtighed og evne til at løse problemerne.

Verdens højeste SU får ikke venlige ord med på vejen. Bl.a. refereres den nu afdøde uddannelsesforsker Erik Jørgen Hansen for at "SU er penge, der tages fra arbejderklassen og gives til middelklassens unge, så den uden selv at skulle bidrage økonomisk kan opnå en meget høj livsindkomst". KU'ere vil kunne nikke til denne argumentation.

Ned på jorden

Bogens slutter nede på jorden. Henrik Dahls blomster er en række helt konkrete forslag til ændring af uddannelses- og universitetspolitikken. De er bestemt værd at tage fat på, og man kan kun opfordre Henrik Dahl til at fortsætte den kamp for en videnskabelighed i den klassiske forstand. Der er bestemt ikke brug for "nonsens-studier" og afhandlinger, professorer og institutter, som mere er politiske fabrikker end videnskab med hypoteser, der kan testes, med data som kan kontrolleres og med metoder, som gør det muligt for andre at foretage samme tests med samme resultater.

Blandt hans forslag er

- Afmontering af uddannelsesreformer, der underminerer den kundskabsbaserede og dannelsesbaserede tilgang til uddannelse
- Afmontering af uddannelsesreformer, der underminerer meritokrati
- Krav om streng professionalisme i alle dannelsesinstitutioner (herunder skoler og gymnasier)
- Bevillingssystemet bør afpolitiseres
- Indarbejdelse af Chicago-principperne i danske universitetslovgivning

- Krav om forstærket indsats til fordel for klassisk videnskabelighed
- De-funding af forurettelsesstudier
- Krav om, at interne ordensbestemmelser på universiteterne holder sig på politisk liberal grund
- Omkostningerne ved den sociale ingeniørkunst skal tydeliggøres
- Sandheden kan aldrig blive racistisk
- Mindretallet skal ikke bestemme over flertallet
- Sproget bestemmer ikke over virkeligheden
- Følelser bestemmer ikke over fakta
- Man kan ikke blive fritaget for kritik på grund af alder, køn, etnicitet eller religion
- Ytringer skal vurderes i deres kontekst
- Man må ikke se bort fra afsenderens intention, når man bedømmer et udsagn
- Dårlige argumenter falder ikke på grund af magtmisbrug. De flader, fordi de er dårlige
- Minoriteters rettigheder skal respekteres. Den mindste minoritet er individet

Bogen er skrevet i et let og flydende sprog og med meget præcise analyser af elendigheder. Henrik Dahl gør sig umage med at oversætte den internationale faglitteratur, og det gør bogen mere tilgængelig for en bred kreds. Det er et godt valg. Jeg smiler stadig ved at tænke på oversættelsen af en – desværre udbredt og uvidenskabelig – metode: kirsebærplukning. Man tager i denne metode kun de forhold, som passer med hypotesen og glemmer alt andet. Det er dermed mere politik og agitation end forskning. Det er helt OK for Henrik Dahl, at forskere optræder som politikere, de skal så blot deklarerer sig som politikere. Godt, at Henrik Dahl kan deklarerer sig som begge dele.

Niels Jørgen Langkilde

Hans Dam (1945-2020)

Hans Dam er død den 15. oktober 2020. Hans Dam blev født den 21. juli 1945 i Viborg, som søn af revisor Niels Aage Dam og hustru, kunsthandler Henny Dam, født Burmeister.

Hans Dam blev udlært på Skive Folkeblad 1963-66 med ophold 1964 og 1965 på Journalisthøjskolen i Aarhus. Senere uddannede han sig bl.a. med Newspaper Management Program i 1982.

Redaktør på Det radikale Venstres Pressebureau 1966-69, hvor han kom i tæt kontakt med statsminister i KVR-regeringen Hilmar Baunsgaard og hjalp ham bl.a. med taleskrivning. Politisk reporter på Morgenavisen Jyllands-Posten 1969-70 og på Berlingske Tidende 1970-73. Hans Dam blev Berlingske Tidendes EF-korrespondent i Bruxelles i

årene efter Danmarks indtræden i EF 1973-77. Derefter flyttede Hans Dam til DR. Her blev han et kendt ansigt på skærmen. Hans Dam medvirkende til det i dag historisk berømte interview med den socialdemokratiske finansminister Knud Heinesen om landets kurs mod den økonomiske afgrund. Først var Hans Dam økonomisk-politisk medarbejder ved TV-aktualitetsafdelingen 1977-80, siden i 1980 redaktionssekretær. Så gik turen tilbage til Pilestræde, hvor man blev erhvervsredaktør og redaktionschef i 1981. I 1982 blev Hans Dam ansvarshavende chefredaktør for Berlingske Tidende og medlem af direktionen for De Berlingske Dagblade A/S 1992-96. Hans Dam havde således glæden ved at være ansvarshavende redaktør i 14 gode år efter Berlingskes alvorlige krise, der nær havde kostet det gamle bladhus livet. Kun en række danske erhvervsvirksomheders indskud reddede avisen. Men der var gnidninger i bladhuset som sædvanlig, men det blev pænt hold inden for dørene. Som den magtfulde bestyrelsesformand Ole Scherfig evnede han at lukke døren, når der skulle gås til stålet.

I 1996 gik turen så tilbage over Storebælt. Hans Dam blev chefredaktør på Fyens Stiftstidende, der i 1975 havde opgivet sit tilhørsforhold til Det Konservative Folkeparti, men dog stadig var borgerligt. Hans Dam tog over efter Bent A. Koch. Søren Hempel og Knud Sechers (æresmedlem af Presseforeningen og forfatter til den første bog om foreningen) gamle avis fik frisk blod i en tid med mange nye mediemuligheder. Netavisen fyens.dk blev sat i søen. Stilen i chefredaktionen blev mere ligetil, og jeg havde selv fornøjelsen af have min korteste ansættelse under Hans Dam. Den varede en dag. Så kom der en buket blomster med en hilsen om, at jeg skulle glemme vor aftale. Givet godt for begge parter. Men godt gik det ikke for Hans Dam, for han blev ramt af en farlig leukæmi. Tiden var også blevet svær for aviserne, bl.a. på grund af de mange nye tv-kanaler, og avisen havde haft et par dårlige år, da Hans Dam med kort varsel fratrådte på H. C. Andersens fødselsdag, den 2. april 2001. Hans Dam fratrådte samtidig 25 tillidsposter, fortrinsvis i medieverdenen og heraf ni selskaber under Fyens Stiftstidende.

Hans Dam var i utallige danske og internationale bestyrelser i sine aktive år. Den Konservative Presseforening mødte ham navnlig i Dagspressens Fond fra 1994 og fra 1998 som formand. Men det var formandsposter i ugeaviser og ganske meget inden for IT-verdenen, som fyldte. Hans Dam var optaget af at følge med den tekniske udvikling. Da han trak sig, sagde han selv til Fyens Stiftstidende, at han ikke kunne arbejde på halv kraft, når han var vænnet til at yde 150 pct. Hans Dam skjulte ikke i afskedsinterviewet, at medarbejderne havde mærket de svigtende kræfter.

I 2001 blev han afløst som chefredaktør af Egon Tøttrup, som havde været i chefredaktionen siden 1982. Som adm. direktør udnævntes Poul Erik Andersen. Der skulle to mand til at afløse Hans Dam. Det taler sit tydelige sprog.

Hans Dam var gift med direktør Lisbeth Orebo Dam. Lisbeth Orebo Dam trappede sin erhvervskarriere ned for at være sammen med Hans Dam i den lange sygdomsperiode. De tilbragte på grund af Hans Dams sygdom hovedparten af tiden i Fuengirola.

Der skal lyde en stor tak til Hans Dam for en stor indsats for dansk presse.

Æret være hans minde.

Niels Jørgen Langkilde

På vej:

Efter jul planlægger vi et møde med forfatteren Vilhelm Topsøe om hans seneste bog. Dette arrangement bliver sammen med Den Konservative Vælgerforening i Gentofte. Vi prøver at placere det et passende sted, hvor de historiske rammer er på plads.

Rektor for Kunstakademiet, Kirsten M. Langkilde, har inviteret os for at informere om og diskutere Kunstakademiets arbejde med kunst og mangfoldighed. Kunstakademiet søger at rumme og kvalificere tidens politiske debatter både på Kunstakademiet og i medierne om køn, magtforhold og identitet i kunstuddannelsen, kulturinstitutionen og medierne.

Vi håber, at et møde kan etableres i foråret.

Så længe vi kun kan være 10 på Christiansborg, samt en MF'er, så må vi finde andre steder at mødes. Derfor vil disse arrangementer blive lagt uden for Christiansborg.

Generalforsamlingen afholdes den 23. marts 2021, kl. 16.00

Generalforsamlingen i Den Konservative Presseforening er af bestyrelsen fastsat til den 23. marts 2021, kl. 16.00 på Christiansborg med efterfølgende politisk oplæg og middag. Aftenens indleder er endnu ikke på plads. Men reserver dagen.

Hold jer raske

Bestyrelsen ønsker, at alle medlemmer af foreningen, alle medier og medarbejdere må komme godt gennem Corona-pandemien uden at blive ramt på helbredet og troværdigheden.

Bestyrelsen er redaktion for nyhedsbrevet:

Niels J. M. d. C. S. Langkilde (ansvarshavende og formand)

Frank Korsholm (næstformand)

Finn Elkjær (kasserer)

Thomas Suenson (sekretær)

Søren Vandsø (sekretær)

Redaktionen træffes på presseforening@gmail.com.

Adresse: Sandholt, Rishøjvej 2, 2 th., 5672 Broby